

अग्निनी स्त्री अक्षस्तुत्तमाङ्गकारोऽस्यस्य इति ङीप् ।
सप्तविंशतिधाविभक्ताराधिकस्य प्रथमे भागे । अस्या-
स्तथाकारत्वमन्त्रे भाष्ये उक्तम् । “अग्निनीसप्तमूलाणां
गण्डा आद्यास्तिनाडिकाः” ज्यो० नक्षत्रपरत्वे न० ।
“पुष्पाश्चिह्ना बधुः” ज्यो० अथाया आकारोऽस्यस्याः इति
ङीप् । हयवधुधारिण्यां त्वष्टृसुतायां ३सवितुर्भा-
र्यायामरुणात्मजशब्दे २६६ प्र० विवृतिः ।

अग्निनीकुमार पु० द्वि० व० । सूर्येण त्वष्टृसुतायां संज्ञायां
बहुवारुपायास्तत्पादितयोः स्वर्गद्वयोः तदुत्पत्तिकथा भा०
आ० प० ६६ अध्याये अग्निनीतनयपुत्रसुतादयोऽभ्यत् ।
अरुणात्मजशब्दे २६६ प्र० विवरणम् ।

अश्वरीय न० अश्वानां समूहः क । १ हयसमूहे । अश्वस्य हितम्
अपूपा० क । २ हयहिते । पक्षे यत् । अश्वरीऽप्युक्तार्थे ।
अश्वीरस न० अश्वानासुर इव सख्यम् अचसमा० । सख्ये हये ।
अष दीप्तौ अक० गतौ, पक्षे च सक० स्वा० उक्त० सेट् ।
अषति ते आषीत् आषिष्ट ।

अषडक्षीण त्रि० न सन्ति षडक्षीणि ओलेन्द्रियाणि याज्ञकाणि
यत् स । तत्तीयजनकर्णश्रुते द्वाभ्यामेव कृते मन्त्रादौ ।
अषाढ(शाड्) पु० अषाढ(शाड्)या युक्ता पौर्णमासी अषाढी
(शाड्)सा यत् मासे अण् वा ह्रस्वः । वैशाखादितसृतीये
चान्द्राषाढ(ड)मासे । अषाढी पौर्णिमा प्रयोजनमङ्गलं प्रयो-
जनार्थे अण् । २ ब्रह्मचारिभार्य्ये दण्डे, तस्य हि अषाढ-
पौर्णमास्यां विहितकर्म्मप्रयोगित्वात् तथात्वम् प्र० ह्रस्वः ।
अषाढोऽप्यभयत् । सार्धे कन् तत्तैव । सह ज्ञा वेदे-
ओत्वाभावः सत्वञ्च न० त० । असोदे त्रि० “अषाढं
शुक्लं प्रतनासु पप्रिम्” यजु० १४, २० । “अषाढाय
सहमानाय वेधसे” ऋ० २, २१, २ ।

अषाढा(डा) स्त्री षाढिः साहजं सह-णिच्+क्तिन् ढत्वम् अर्श
आद्याच् न० त० प्रथो० वा शब्दं ढत्वञ्च । अश्विन्यवधिके
पूर्णादिके विंशे, उत्तरादिके एकविंशे च नक्षत्रे ।

अष्टका न० अष्टौ अध्यायाः परिणामस्य अष्टन्+कन् ।
१ पाणिनेरष्टाध्यायीसूत्रे, प्रत्येकमष्टाध्यायात्मके २ ऋग्वे-
दांशमेदे च ३ अष्टसंख्यापरिमिते त्रि० “पैशुन्यं साहसं
श्रोहर्षा स्तुवार्थदूषणम् । वाग्दण्डजञ्च पारुष्यं क्रोध-
जोऽपि गणोऽष्टकः” मनुः । “संख्यायाः संचासङ्गसूत्रा
ध्ययनेषु” पा० उक्तेः ३ अष्टाष्टसाध्यनेऽपि । अष्टकं वि-
दन्ति अधीयते वा “सूत्राञ्च कोपधात्” पा० अध्येतवेदि-
कप्रत्ययस्य नाड्यो लुक् । अष्टकाः पाणिनेः ४ सूत्रा-

याध्यायिषु ब० व० । ५ अष्टसंख्यायाम् “ताराष्टकमित्ते
पुण्यं भक्तिमान् यः पठेच्चरः” तन्त्रम् । गङ्गाष्टकं पठति
यः प्रयतः प्रभाते वाल्मी० । [द्विकर्षत्वात्तथात्वम् ॥
अष्टकर्णं पु० अष्टौ कर्णा अस्य । चतुर्मुखे ब्रह्मणि प्रतिसृष्टं
अष्टकर्मान् अष्टौ कर्माण्यस्य । “आदाने च विसर्गे च
तथा प्रैषनिषेधयोः । पञ्चमे चार्थवचने व्यवहारस्य
नेचणे । दण्डशुद्धोः सदा रत्नस्तेनादगतिकोऽन्धः”
उशनसोक्ताष्टविधकर्म्मयुक्ते नृपतौ “अष्टकर्मा दिवं याति
राजा यक्राभिपूजितः” उश० । अष्टकतिकोऽप्यत्र “तत्ता-
दानं करादीनाम् । विसर्गो ऋत्यादिभ्यो धनदानम्
मौषोऽमात्यादीनां दृष्टादृष्टानुष्ठानेषु । निषेधो दृष्टा-
दृष्टविरुद्धक्रियासु । अर्थवचनं कार्यसन्देहेन राजा-
चर्यैव तत्त नियमनम् । व्यवहारेक्ष्यं प्रजानाम्
णादिविप्रतिपत्तौ । दण्डः पराजितानां शास्त्रोक्त
धनपहणम् । शुद्धिः पापे कर्माणि जाते तत्त प्राक्-
चित्तसम्पादनमिति” कुल्लूकभट्टः । मेधातिथिस्तु । अ-
कतारम्भः । कृतानुष्ठानम् । अनुष्ठितविशेषणम् ।
कर्म्मफलसंग्रहः । तथा सामदानभेददण्डाः । एत-
दष्टविधं कर्मेत्याह । अथवा “क्षयिः बन्धिक्षयः ।
उदकसेतुबन्धनम् । दुर्गकरणम् कृतस्य संस्कारः नि-
र्णयः । हस्तिबन्धनम् । खनिखननम् । सैन्यनिवेश-
नम् । दारुणवनच्छेदनञ्चेत्याह” । तन्मूलान्तु अष्टवर्ग-
शब्दे वक्ष्यते ।

अष्टका स्त्री अश्वानि पितरोऽस्यां तिथौ अश्व-तकन् ।
“अष्टका पितृदेवत्ये” इत्यजादिपाठात् न इत्त्वम् ।
“अष्टका तु समाख्याता सप्तम्यादिदिनत्वम्” इत्युक्त-
तत्त्वणे १ सप्तम्यादिदिनत्वये, २ दिनत्वयसाध्ये कर्मधेदे च तज्जा-
अख्यायन ऋ० दर्शितम् तदपि पौषमाघफाल्गुनानां कृष्ण
सप्तम्यादिषु कर्त्तव्यं तत्त प्रधानमष्टमी, सप्तम्यामारम्भः अष्टम्यां
ज्ञानं नवम्यामन्यष्टकेति भेदः । “अमावास्या चतुर्दश्योः
पौर्णमास्याष्टकास्तु च” “अष्टकास्तु त्वहोरात्रस्त्वन्तास्तु च
रात्रिषु” इति च मनुः तच्च न पितृमालदेवत्वम् अन्यदेवत्व-
मस्ति यथाह “पितृदानाय मूढे सूर्यकास्तिस्त्वय च ।
कृष्णपक्षे वरिषाहि पूर्वार्धे चैन्द्री हि भाष्यते । प्राजापत्यं
द्वितीया स्यात् तृतीया वैश्वदेविकी । आद्या पूर्वाः
सदा कार्या मासैरन्या भवेत्तथा । शकैः कार्या
तृतीया स्यादेव इत्यगतौ विधिः वायु० पुरा० । मूढे
प्रधानस्थाने अमावस्या हि आह्वय प्रधानं कालः तद्वदिति